

ПАЗЕТЕ СЕБЕ СИ В БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Дейвид Уилкерсън

7 Март 2011

„А вие възлюбени, като назидавате себе си във вашата пресвета вяра и се молите на Светия Дух, пазете себе си в Божията любов, очаквайки милостта на нашия Господ Исус Христос за вечен живот.“ (Юда 1: 20-21)

Докато четях тези стихове от Юда, Духът тихо ми прошепна: „Дейвид, искам да влезеш в пълнотата на радостта на Моята любов. Теологията ти е правилна, но все още не си изпитал истинската душевна почивка, която идва, когато пазиш себе си в любовта Ми. Досега си бил в нея само до колене, а за теб има цял океан от Моята любов, в който да плуваш.“

Библията е пълна с истината за Божията любов. Въпреки това, признавам, че на моменти си позволявам да мисля как би могъл Господ въобще да ме обича. Не, че се съмнявам в любовта Му. Това е по-скоро мой провал по отношение на знанието и сигурността на любовта Му към мен.

Тази е причината да напиша това послание. В момента чувствам, че Бог иска множество християни да знаят повече за това да си пазен в любовта Му. Първото нещо, което искам да кажа, е: Божията любов трябва да ни бъде открита от Светия Дух.

Откровението за Божията любов идва частично, когато бъдем новородени. Ако попиташ повечето християни какво знаят за Божията любов към тях, биха отговорили: „Знам, че Бог ме обича, понеже даде сина Си за мен“ и биха цитирали Йоан 3:16: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот.“

Чудесен е моментът, когато сграбчиш тази истина. Изведнъж разбираш: „Бог ме обичаше, когато бях изгубен, несъвършен, чужд. И той ми даде любовта Си като пожертва за мен собствения си Син.“ Малко християни обаче се научават как да пазят себе си в Божията любов. Имаме представа какво е да обичаш Бог, но рядко търсим откровението за Неговата любов към нас. Ако накараш повечето християни да намерят библейски пасажи за нея, те биха посочили само някои.

А разбирането на Божията любов е тайната на победоносния живот. Мнозина изстиват духовно, защото са невежи по отношение на нея. Те не знаят, че най-голямото им оръжие срещу атаките на Сатана е да бъдат напълно убедени в любовта на Бог, която идва чрез откровението на Светия Дух.

Бог обича хората Си със същата любов, с която обича Исус, седящ отдясно Му.

В последната си молитва на земята, Исус каза: „Отче... възлюбил си Ме преди създанието на света” (Йоан 17:24). Каква невероятна мисъл. Христос беше силно обичан от Баща Си преди Сътворението! Преди нещо да бъде създадено в космоса - някоя планета, слънцето, луната и звездите, преди да бъде създадена земята, преди сътворението на човека, Отец обичаше Исус.

След това Исус се моли с тази забележителна молитва: „Ти, Отче... си ги възлюбил, както си възлюбил и Мен” (17:21, 23). Той също се моли: „Така че любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях.” (17:26). Христос казваше: „Отче, знам, че ще обичаш онези, които принадлежат на тялото Ми точно както обичаше Мен.”

Според Исус, Той и църквата Му са едно в очите на Отец. Павел илюстрира това чрез аналогията на човешкото тяло. Той казва, че Христос е главата, а ние сме Неговото тяло – плът от плътта Му. „И (Бог) покори всичко под краката Му и Го постави да бъде глава над всичко за църквата, което е Неговото тяло, пълнотата на Този, който изпълва всичко във всичко” (Ефесяни 1:22-23). „Защото ние сме части на Неговото тяло, (от Неговата плът и от Неговите кости).” (5:30)

Виждате ли връзката? Когато Отец възлюби Исус във вечността, Той обикна и нас. Всъщност, когато човека беше само мисъл във вечния Божий ум, Господ вече броеше частите на тялото ни и планувахе изкуплението ни.

„Както ни е избрал в Него преди основаването на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов” (Ефесяни 1:4).

„Но Ти си, Който си ме извадил из утробата; Ти си ме научил да уповавам като бях на майчините си гърди. На Тебе бях оставен от рождението си; От утробата на майка ми Ти си мой Бог ” (Псалм 22:9-10).

„Твоите очи видяха необразуваното ми вещество; И в твоята книга бяха записани Всичките ми определени дни, докато още не съществуваше ни един от тях.” (139:16)

В този пасаж Давид казва: „Дори преди още да бъда създаден, Ти ме познаваше, Господи. Ти познаваше предварително всичките ми части.”

Бог винаги е обичал Сина Си и нас. Любовта Му е толкова вечна, колкото е и Самия Той: „Да, с вечна любов те възлюбих и те привлякох с милост” (Еремия 31:3). „А сам нашият Господ Исус Христос и нашият Бог и Отец, Който ни възлюби и по благодат ни даде вечна утеха и добра надежда” (2 Солунци 2:16).

Никой не може да спечели Божията любов чрез каквото и да е благочестиво дело. Исус не спечели любовта на Баща Си като Го обикна, отиде на Кръста или се покори. По същият начин, Бог не започна да те обича в деня, в който се покая и прие Христос за Господ, когато започна да се покоряваш на Словото Му и да ходиш в Духа. Ти си обикнат от вечността.

От кога те обича Бог? Обича те откакто съществува, понеже Бог е любов. Това е самата Му природа. Той те обичаше, когато беше грешник. Обичаше те в утробата. Обичаше те преди сътворението на света. Няма начало на Божията любов към теб, както няма и край.

Кога ще спре да те обича Бог - само ако спре да обича Сина Си, което е невъзможно. Христос казва: „Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, докрай ги възлюби” (Йоан 13:1). Сега можем да разберем по-добре какво казва Юда, когато ни съветва: „пазете себе си в Божията любов”. Той ни казва: „Пазете тази истина. Дръжте се за нея и никога не я изпускате. Познанието за Божията любов има за цел да те утеши и да те укрепи. Ще те освободи и ще те държи свободен.”

Йоан добавя: „В това се състои любовта – не че ние възлюбихме Бога, а че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилостивение за нашите грехове... Ние любим, защото първо Той възлюби нас.” (1 Йоан 4:10, 19)

Да запазиш себе си в Божията любов означава да знаеш, да вярваш и да продължаваш да се доверяваш на любовта Му дори и в битките си.

Всеки може да запази радостта си, когато е високо в Святия Дух. Но Бог иска да живеем в любовта Му винаги, особено по време на изпитания и изкушения. Йоан ни казва как можем да запазим себе си в Божията любов: „И ние сме познали и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който стои в любовта, стои в Бога, и Бог – в него” (1 Йоан 4:16). С две думи – ако „стоим в Божията любов” пазим себе си в любовта Му.

Думата „стоя” тук означава „да си в състояние на очакване”. Накратко – Бог иска да очакваме любовта Му да се обновява всеки ден. Ние ежедневно трябва да живеем в познанието, че Бог винаги ни е обичал и винаги ще ни обича. Всъщност, повечето от нас прехвърчат през Божията любов според емоционалните си възходи и падения. Чувстваме се сигурни в любовта Му, само ако ходим „правилно” с Него. Но не сме сигурни в нея, когато сме изкушавани или изпитвани, или пък когато Го предадем.

Възлюбени, точно тогава трябва да вярваме в любовта Му. Той ни казва в тези пасажии: „Без значение пред какво изпитание си изправен, никога не трябва да се съмняваш в любовта Ми към теб. Ако активно вярваш в любовта Ми, значи живееш по начина, по който Аз искам.” Преживяваш ли някакво голямо изкушение? Съкрушен ли си от някоя стара похот, която мразиш? Объркан ли е бракът ти, семейството ти в хаос ли е? Това е времето, в което най-вече трябва да стоиш в Божията любов. Трябва да знаеш, че във всичко това вечният Отец все още те обича.

Може би си учуден: „Имаш предвид, че обичайки ме, Бог просто си затваря очите за провалите ми? Затваря ли си очите и за греха ми?“ Разбира се, че не. Той ще те наказва с жезъла Си, но винаги пази децата Си в Своята огромна любов. „Защото Господ наказва този, когото люби“ (Евреи 12:6).

Една от причините Бог да ни показва любовта Си тогава, когато грешим и сме слаби е, за да ни привлече обратно към Себе Си. Еремия 31 глава ни предлага чудесна илюстрация на Божията любов. Израил беше отпаднал от вярата. Народът беше затлъстял и проспериращ, предаваха се на всевъзможни гнусотии. Бяха се обърнали към идоли и извършваха прелюбодейства и блудства. Напълно бяха забравили нежните милости, които им беше показал Бог.

Изведнъж обаче похотта им загорча. Изгубиха удоволствие да задоволяват чувствените си апетити. Вече викаха: „Господи, провалихме се. Искаме да ни върнеш при Себе Си.“ Бог чу вика на покаянието им и любящото Му сърце се прилепи за тях. Той наказва народа Си с жезъла Си и Израил извика: „Наказал си ме... Върни ме, и ще се върна... откакто се върнах, се разкаях“ (Еремия 31:18-19).

Чуйте Божиите думи в този момент: „Защото колкото пъти говоря против него, все още го помня. Затова сърцето Ми се вълнува за него и със сигурност ще му окажа милост“ (31:20). „Привлякох те с милост.“ (31:3)

Ето какво трябва да знаеш за Божията любов. Бог казваше на хората Си: „Трябваше да ви накажа и да ви говоря с тежките слова на истината. Но дори тогава, въпреки милостта и благодатта Ми съгрешавахте срещу мен. Обърнахте се срещу любовта Ми, отхвърлихте Ме. Въпреки това състраданието Ми към вас беше голямо. Спомних си за вас в борбите ви и със сигурност ще ви покажа милост. Ще ви простя и възстановя.“

В Осия трета глава, Бог оприличава отстъпилия Израил на блудница. Той казва на Осия: „И Господ ми рече: Иди пак, залюби жена си, която, ако и да е залюбена от мъжа си, е прелюбодейца, също както Господ люби израилтяните, при все, че гледат към чужди богове и обичат млинове с грозде“ (Осия 3:1).

Бог казваше на Осия да представи на Израил жива картина за любовта Му към тях, въпреки тяхната изневяра.

Бог казваше на народа Си: „Вие безсрамно, като улична проститутка съгрешихте срещу Мен. Но все още сте омъжени за мен и аз ви обичам. Сега аз ще бъда с вас и вие ще бъдете с Мен.“

Видях тази безусловна, възстановяваща любов в едно писмо, което наскоро ни изпрати скъпа сестра в Христос. Тя беше написала: „Преди една година, когато бях замесена в прелюбодейство, ви изпратих анонимно писмо с молба за молитва. Измъчвах се много поради измамата в живота си. Наистина съм новородена и Святия Дух имаше работа с мен.“

Вече се върнах при съпруга си и при чудесния си Господ. След четиридесет и три години заедно, наистина се нуждаехме от изцерение в много области от брака си. Посланието ви ме убеди и също така ме окуражи да продължа да вярвам в Божията любов. Вече знам по-добре от всякога колко много ме обича Бог.”

Божията любов е имала голям ефект върху тази жена. Ако сме невежи за любовта Му обаче, това може да има обратен ефект. Вижте писмо, писано от друга жена: „Толкова често чувствах, като че Бог иска да ме накаже за всичко, което правя. Затова бях груба и зла с другите, опитвайки се да ги вкарам в правия път като ги бия. Сега просто искам да изтичам при трона на милостта Му, за да получа Неговата любов и да я покажа на другите. Уморена съм да съдя хората.” Слава на Бог! Тя иска да бъде пазена в любовта на Отец.

Възлюбени, Божията любов стига до нас само чрез Исус Христос. Според Йоан, цялата Божия любов живее в Исус: „И ние всички приехме от Неговата пълнота” (Йоан 1:16). Може да попиташ: „Кое му е важното да знаем, че Божията любов стига до нас чрез Христос? Как това влияе на ежедневието ни?”

Това знание е повече от проста библейска концепция. Да знаем, че Божията любов стига до нас чрез Исус, означава да знаем как да се пазим в нея. Виж, за мен не е достатъчно да знам, че Бог никога няма да спре да ме обича в битките ми. Той иска любовта Му да има и известен ефект върху мен.

Как точно Божията любов влияе на живота ни? Не можем да потърсим отговор на този въпрос в човешки примери. Съществуват безнравствени християни, които биха превърнали откровението на Божията любов в разрешително да грешат. Те убеждават себе си така: „Бог ме обича безусловно въпреки пиянството ми, въпреки блудството ми, въпреки това, че търся само удоволствията. Благодарта Му е по-голяма от моите грехове.” Такива хора презират Божията любов.

Ние трябва да потърсим пример в Христос, Който вече ни е казал, че Отец ни обича по същия начин, по който възлюби Него. Но какво влияние имаше любовта на Отец върху Исус?

Плодът на Божията любов се състои в това, че Исус даде тялото Си като жива жертва за другите.

Йоан пише: „По това познахме любовта, че Той отдаде живота Си за нас.” (1 Йоан 3:16). Това беше плодът на Божията любов в Исус - Той даде Себе Си като жертва за другите. Втората част стиха ни казва целта на Божията любов в живота ни - „Така и ние сме длъжни да отдадем живота си за братята” (3:16). Божията любов ни кара да принесем телата си в жива жертва за другите.

Мислил ли си някога какво означава наистина да дадеш живота си за братята и сестрите си? Павел не говори за това да станем мъченици в чужда страна, донори на органи или да заемем мястото на някой осъден на смърт престъпник. Самият Христос направи тази жертва.

Не, единственият християнин, който може да даде живот и надежда на братята си е „мъртвият“ християнин. Такъв слуга е умрял за този свят, егото, гордостта и амбициите си и се е покорил на святата Божия воля.

„Мъртвият“ християнин е позволил на Святия Дух да изследва душата му. Този вярващ вижда покварата и безбожието, които съдържат сърцето му, така че доброволно отива до Божия олтар и вика: „Господи, убий ме. Премахни всичко.“ Той знае, че само ако бъде очистен от Христовата кръв може да даде живота си за братята си.

Това е единствената и най-важна причина, която ме прави способен да продължа в духовната война. Ако съм напълно убеден, че Бог е верен да ми прости и да ме възстанови, ще имам сила да устоя на всички изкушения. Ще знам, че Той е с мен, без значение пред какво съм изправен. И ще знам, че Той ме обича през цялото време.

Понякога може и да се провалям, но ще знам, че Той ще ме чака на края на битката и ще изплувам в любовта Му. Ще повярваш ли на Неговата любов към теб? Стой в нея, вярвайки, че те обича. Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2011 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Keep Yourself in the Love of God](#) / [Пазете себе си в Божията любов](#)